

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

13. června 2009

9:30 – 10:30 hod.

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Sobotní škola v malých skupinách
Společná píseň a modlitba

10:30 – 10:40 hod.

Přestávka

10:40 – 12:00 hod.

Bohoslužba s kázáním

Uvádí / Jonczy M.

Společná píseň č. 293
Sborová oznámení
Společná píseň č. 207
Přímělná modlitba / Lieblová R.
Píseň pěveckého sboru - J.Haydn – Agnus Dei z Paukenmesse
Čtení z Bible – Mk 4,26-34 / Martásková L.
Modlitba - D. Krajáková

Kázání – Čák C.
„Samočinný růst“

/Bůh se ujme toho, nač nestačíme/

Modlitební ztišení po kázání
Sbírka pro potřeby sboru
Společná píseň č. 202
Modlitba / Čák C.
Společná píseň č. 280

12:15 hod.
14:00 hod.
16:00 hod.

Nácvik sborového zpěvu
Odpolední bohoslužba – Strašnice, kázání br. Immer
Modlitební chvíle – Strašnice

Prosíme všechny o vypnutí mobilních telefonů během bohoslužby

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám zamyšlením nad Božím slovem poslouží bratr Csaba Čák. Zkouška sborového zpěvu dnes začne 15 min po skončení bohoslužby.
2. Odpolední shromáždění se koná poblíž Strašnického sboru v ulici Nad Olšinami 17 od 14,00. Dnes bude kázat bratr Vladimír Immer. Od 15,30 se ve Strašnicích koná modlitební setkání.
3. Všem přihlášeným připomínáme, že se zítra v neděli od 10,00 se uskuteční sportovní den ve Štětkovicích.
4. Hrozinky se naposledy před prázdninami sejdou 18. června v 17,00 v ZŠ Baarova.
5. Příští sobotu 20. června se k sobotní dopolední bohoslužbě sejdeme v modlitebně nově vybudované v areálu BB Centra. Sobotní škola začne jako vždy v 9,30 hodin. Ze stanice metra Budějovická vás od budovy České spořitelny do stanice „Brumlovka“ odvezou autobusy č.121 (9,04 hod) a č.118 (9,16 hod). Od budovy polikliniky Budějovická vás do stanice „Brumlovka“ dopraví autobus č. 205 (9,11hod) a 124 (9,19 hod). Stanice Brumlovka je v pořadí první stanicí za Budějovickou. Jde o zastávku na znamení. Před cílovou stanicí proto musíte zazvonit. U prodejny „Maranatha“, kterou uvidíte hned po vystoupení z autobusu, vás u každého ze zmíněných spojuj budou čekat pořadatelé, kteří vás k budově sboru nasměrují. Vás, kteří budete potřebovat zajistit odvoz, prosíme, abyste se nahlásili u sestry Jarmily Králové.
6. V nové modlitebně BB Centra se pak večer v 17,00 hodin uskuteční také křest Žanety Kantorové, na který jste rovněž všichni srdečně zváni.
7. Příští neděli 21. června můžete svou účastí podpořit Pietní shromáždění k uctění památky 27 popravených představitelů Českého odboje v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí a u desky popravených obětí. Sborovou skladbou od Antona Brucknera podpoří tuto akci i náš Vinohradský pěvecký sbor. Zpěváky prosíme, aby na tuto akci pamatovali. Začátek je plánován na 18,00 hodin.
8. První bohoslužba v naší modlitebně na Londýnské se uskuteční v sobotu 1. srpna. V červenci se tedy ještě budeme scházet v modlitebně ECM v Ječné ulici.
9. V nabídce sborového traktátu jsou nové úkoly sobotní školy, Advent, Znamení doby, kazety pro děti a soubor příběhů „Věrní přátelé“. V případě zájmu se obraťte na sestru Marii Královou.
10. Termín sborového výletu se posouvá o týden na 20. září 2009. Ostatní informace zůstávají beze změny.
11. 13. září se konají Bidožínky v Nenačovicích.
12. Sbírka pro sbor minulou sobotu činila 5 260,- Kč. Všem ochotným dárcům děkujeme.
13. Částka darů na rekonstrukci sboru se za měsíc květen navýšila o 32 900,- Kč, celková částka tedy činí 4 237 100,- Kč. Dary určené na rekonstrukci sboru můžete posílat na sborový účet 187 136 9/0800, variabilní symbol 11111. Pokud nemáte možnost dary poslat na sborový účet a rádi byste finančně přispěli na rekonstrukci, můžete tak učinit do označené obálky, kterou vhodíte do kasičky určené na desátky. Ochotným dárcům děkujeme a prosíme, abyste pamatovali na to, že si náš sbor jako cílovou částku stanovil 5 000000,- Kč.

NAROZENINY OSLAVÍ

Lindner František	17. června
Voleská Jana	17. června
Vlasáková Radka	18. června
Pícha Jan st.	23. června

Kázání z 7.6.2009 – Radomír Jonczy

Meč Goliášův nebo meč Kristův?

1 Sam 21,1-15

I. David se shání po Goliášově meči

„Popadl jeho meč, vytáhl ho z pochvy a usmrtil ho, utal mu jím hlavu.“ Vzpomínáte? Malý David utal velkému obru Goliášovi jeho vlastním mečem hlavu. Tak už to v životě chodí. Kdo s čím zachází, tím taky schází. Všimli jste si někdy, co bylo s Goliášovým mečem dál? Jaké byly jeho další osudy? Najděte si prosím spolu se mnou 1. Samuelovu 21,2-10.

Izraelský král Saul jmenoval Davida, po jeho prvních válečných úspěších, důstojníkem svého vojska. Když však jeho popularita začala růst a křepčící Izraelské ženy začaly na jeho počest prozpěvovat: „Saul pobil své tisíce a David desetitisíce“ (18,7), chtěl se jej, jako nepohodlného konkurenta zbavit. A tak se z mladého králova favorita stal psanec na útěku.

Nejprve hledal útočiště v Rámě, kde bydlel Samuel se svými prorockými žáky. Když jej tam však Saul vyslidil, uchýlil se David do Nódu, střediska Hospodinových kněží. Volba tohoto místa určitě nebyla náhodná. Věděl, že právě zde byl po vítězných bitvách s Pelištejci uložen Goliášův meč. Zbraně poražených nepřátel se totiž v té době ukládaly ve svatyních a chrámech jako symbol moci vítězného božstva (1S 31,10). I v Izraeli bývalo zvykem zbroj poražených přinášet Hospodinu jako oběť. A tak se Goliášův meč ocitnul v Hospodinově svatyni v Nódu a David se tam pro něj vypravil.

II. David Goliášův meč získává

Veleknězi Achimelekoví, vnukovi Éliho, však pravý důvod své návštěvy neprozradil. Věděl, že král Saul Hospodinovy kněze, stejně jako i proroky, neoblubuje. Nechtěl je vystavovat zbytečnému nebezpečí. Proto na otázku po příčině své návštěvy veleknězi odpověděl: „Mám pověření od krále. Poručil mi: Nikdo ať nezví nic o tom, k čemu tě posílám a čím jsem tě pověřil.“ Krále samotného však zcela záměrně blíže nespécifikoval. Klidně mohl mít na mysli krále nebes i země.

Taktická byla i Davidova prosba o chleby. Na tom, že on i členové jeho družiny dostali hlad, nebylo nic podivného. Chléb však mohli dostat i jinde než ve svatyni. K utišení hladu posvátné chleby určitě nepotřebovali. Pozornost velekněze David soustředil na chleby a pak už, jen tak mimochodem, jakoby mezi řeči, zmínil: „Nemáš zde po ruce nějaké kopí, nebo meč?“ Když však od velekněze meč obdržel, pravý důvod své návštěvy dále nedokázal skrývat: „Není nad něj, dej mi jej.“

III. David se díky meči začíná bát

K čemu jej vlastně potřeboval? Obrův meč pro něj k bojování určitě nebyl nejvhodnější. S mečem měl úplně jiné záměry. Chtěl si jej sebou vzít do Goliášova rodného města Gat. Rozhodl se tam totiž dovršit své slavné vítězství. Jako Pomazaný Hospodinův nemohl utéci od nedokončeného díla záchrany, která pro Izrael vítězstvím nad Goliášem začala. Plný odhodlání vyráží se svou válečnou trofejí do Gat, náhle jej však přepadá strach. V textu čteme, že „se velice bál Akíše, krále Gat.“

Vsadil na meč, ztělesněné to znamení svého životního úspěchu. Předpokládal, že když se vytasí s Goliášovým mečem, půjdou Pelištejci do kolen a nemýlil se. Goliášův meč jeho nepřátelé okamžitě poznali a do kolen doopravdy šli: „Což to není David, „král země“? Což se o něm nezpívalo v tanečním rej: „Saul pobil své tisíce, ale David desetitisíce.“ Strach však Pelištejce nemobilizoval ke kapitulaci, ale ke střežení a obraně. Mocní tohoto světa totiž nemají rádi „krále země“. Neradi se sklánějí před jinými slavnými a mocnými.

David vsadil na meč a zapomněl na Hospodina. Ten byl přece tajemstvím jeho úspěchu. Ještě nedávno na Goliáše volal: „Ty jdeš proti mně s mečem a kopím, já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupů. Ještě dnes mi tě Hospodin vydá do rukou.“ (17,45) Meč sám o sobě mu teď byl úplně k ničemu. Naopak, stal se zdrojem jeho nebezpečí. Proto teď stojí uprostřed Gat a zmírá strachy. Stojí za úvahou, že hebrejské slovo „gat“ v překladu do češtiny znamená lis na olej, nebo víno. Město Gat se mu v přeneseném slova smyslu v tu chvíli stává opravdovým životním lisem.

IV. David se znovu odevzdává Hospodinovu Duchu

Kdo s mečem zachází, s mečem také schází. Pravdivost tohoto rčení našla své uplatnění nejen v případě Goliáše, ale málem se stala osudnou i samotnému Davidovi. Doufat v sílu vlastního meče, vlastní moci, slávy, popularity a pověsti se prostě z dlouhodobého hlediska nevyplácí. Někdy se podobný přístup může stejně, jako v případě Davidově, vymstít okamžitě.

Ještě že Bůh ty, které miluje, svým káráním navštěvuje co nejdříve. Běda těm, kteří pochopí, že udělali chybu až tenkrát, když už je pozdě... Davidovi lis, Hospodinem dopuštěný, doopravdy prospěl. Všimli jste si, jak pod vlivem Gatského lisu zareagoval?

O Goliášově meči už dále není ani zmínka. V textu místo toho čteme: „Proto před nimi změnil své chování, jednal v jejich rukou jako potřeštěný, dělal značky na vrata brány a pouštěl po bradě sliny.“ Někteří vykladači se v této souvislosti snaží upozornit na to, že hebrejšтина pro pomatenost používá stejný slovní kořen, jako pro jásání. Chtějí tím doložit, že David v Gat nebláznil, ale vyznával a chválil Hospodina. Tato teorie je však z hlediska hebrejské gramatiky spomá. Nesvědčí pro ni dokonce ani kontext našeho příběhu.

Pravděpodobněji je, že se zde sebevědomý vítěz opět odevzdává působení Božího Ducha a pod jeho vlivem je ochoten sám sebe pokořit. Ten, který v Gat ještě nedávno sebevědomě mával mečem a svým nepřátelům pyšně vyhrožoval, se najednou začíná chovat jako blázen. Svou vlastní mocí značkuje vrata a po bradě mu tečou sliny.

Davidovo jednání tady připomíná náhlé změny v chování proroků, kteří zmocnění Duchem často jednali zcela nečekaně a nevyzpytatelně a na své okolí tak působili dojmem bláznů.

David se přestává odvolávat na Goliášův meč, a s ním související vlastní úspěchy a zásluhy a místo toho začíná „bláznit“. Přitom to z jeho strany už není taktizování, ani vychytralá politika. Stejně jako kdysi na bitevním poli s Goliášem, se zde opět nechává ovládat Duchem Hospodinovým a jeho mocí.

V. Duch Hospodinův Davida vysvobozuje

Ve starověku bývali šílenci považováni za lidi posedlé nějakým duchem. Vzbuzovali ve svém okolí děs a pro své okolí se tak stávali nedotknutelnými. Nedotknutelným pro Pelištejce z Gat se v tu chvíli stal i David.

Gatský král jej podle našeho textu propouští se slovy: „Víte přece, že je to šílenec. Proč ho přivádíte ke mně? Nedostává se mi snad šilenců, že jste přivedli tady toho, aby mne svým šílením obtěžoval? Takový by měl vstoupit do mého domu?“

To, že si David přestal zakládat na svém meči a tím i sám na sobě, to, že se plně odevzdal působení Hospodinova Ducha, jej z Gatského lisu zase vysvobodilo.

VI. Meč Kristův, nikoli meč Goliášův

Při pročítání tohoto příběhu si člověk nemůže nevybavit výrok apoštola Pavla z Prvního listu Korintským: „Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. Je psáno: Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnou.“ Kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa bláznovstvím? Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.“ (1 K 1,18-21)

Máme dost odvahy v pokoře se vzdát touhy a nároků stát se králi země a přijmout úděl bláznů Ducha? Jsme hotovi přijímat ponížení, nebo chceme ve svatém zanícení svou vychytralostí a odvoláváním se na vlastní zásluhy, zkušenosti a osvědčené metody prosadit, aby všichni věřili, mluvíli a jednali v souladu s naší vůlí, kterou se lidem snažíme podsouvat jako vůli Boží?

Umírající Ježíš nás dnes znovu zve pod Golgotský kříž. Ten se, místo Goliášova meče, dodnes stává zbraní všech, kteří uslyšeli Jeho výzvu: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny a já vám dám odpočinutí. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.“

Amen

ABSOLVENTSKÝ KONCERT

Anna Jakubcová (flétna)
ze třídy prof. Helyny Tylšarové (Gymnázium Jana Nerudy)
Středa 10. června 2009 v 19,30, České muzeum hudby

Spoluúčinkující:

Členové Zemlinského kvarteta (Petr Střížek, Petr Holman, Vladimír Fortin), Alice Voborská (klavír), Jana Vonášková-Nováková (housle), Jaroslav Pelikán (flétna), Jan Holeňa (violoncello), Karolína Kordošová (zpěv), Bohumír Stehlík (klavír), Markéta Sádecká (viola), Matěj Žák (kytara)

J. S. Bach: Sonáta e-moll, BWV 1034

Adagio ma non tanto – Allegro – Andante – Allegro
Anna Jakubcová, Alice Voborská

G. F. Händel: Árie „Singe, Seele, Gott zum Preise“, HWV 206

Karolína Kordošová, Anna Jakubcová, Bohumír Stehlík

W. A. Mozart: Flétnový kvartet D-dur, KV 285

Allegro – Adagio – Rondo
Anna Jakubcová, Petr Střížek, Petr Holman, Vladimír Fortin

L. van Beethoven: Serenáda D-dur pro flétnu, housle a violu, op. 25

Entrata – Tempo ordinario d'un Menuetto – Allegro molto – Andante con Variazioni – Allegro scherzando e vivace – Adagio – Allegro vivace e disinvolto – Presto
Anna Jakubcová, Jana Vonášková-Nováková, Markéta Sádecká

A. Piazzolla: Histoire du Tango

Café 1930 – Bordel 1900
Anna Jakubcová, Matěj Žák

J. Pelikán (*1970): Serenáda in d pro dvě flétny a violoncello (2009) – česká premiéra

Allegro – Adagio – Fuga
Anna Jakubcová, Jaroslav Pelikán, Jan Holeňa

Ph. Gaubert: Nocturno et Allegro scherzando

Anna Jakubcová, Alice Voborská

Teologický seminář Sázava

otevřává v akademickém roce 2009/10
následující typy studia v denní formě:

- tříleté studium oboru **teologie** (VOŠ, DiS.)
- čtyřleté studium oboru **teologie** (Senior College, bakalář teologie)
- tříleté studium oboru **pastoračně-sociální činnost** (VOŠ, DiS.)
- čtyřleté studium oboru **pastoračně-sociální činnost** (Senior College, bakalář)
- jednoleté **Studium Bible a základů teologie**
(po absolvování lze pokračovat ve studiu teologie nebo pastoračně sociálního směru ve 2. ročníku vybraného zaměření)

Seminář otevírá dveře do budoucnosti

PERSPEKTIVA
ROMANTIKA
PŘÁTELSTVÍ
NADŠENÍ
MLÁDÍ

Termíny přijímacích zkoušek:
I. kolo 28. 6. 2009, 9:00
II. kolo 23. 8. 2009, 9:00

Termín pro zaslání přihlášek:
15. 6. 2009

Teologický seminář SÁZAVA

Bližší informace a přihláška ke studiu na www.tscasd.cz